

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2019:260008
Datë: 13.05.2024
Numri i dokumentit: 05675693

Ac.nr.3347/2021

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Naime Ahmeti, kryetare e kolegjit, Ylber Shurdhiqi dhe Adnan Konushevi, anëtarë të kolegjit, në çështjen kontestimore të paditësit R.S. nga fsh.Zh.U., Komuna Mitrovicë, Rr.”...”, kundër të paditurës Posta dhe Telekomit i Kosovës, me seli në Prishtinë, të cilën me autorizim e përfaqëson F.T.-jurist pranë të paditurës, në çështjen kontestimore për shkak të kompensimit të diferencës në pagë, duke vendosur sipas ankesës të paditurës të parashtruar kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Mitrovicë, C.nr.1098/2019 të datës 02.02.2021, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 13.05.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET e pathemeltë ankesa e të paditurës Posta dhe Telekomit i Kosovës me seli në Prishtinë, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Mitrovicë, C.nr.1098/2019 të datës 02.02.2021, VËRTETOHET.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë, me aktgjykimin e ankimuar C.nr.1098/2019 të datës 02.02.2021, në pikën një të dispozitivit e ka aprovuar të bazuar kërkesëpadinë e paditësit R.S. nga Mitrovica, dhe e ka anuluar aktvendimin e të paditurës Posta dhe Telekomit i Kosovës nr.1040-1035 i datës 07.03.2012, me të cilin paditësit i është zvogëluar grada nga 7 në 6. Në pikën dy të dispozitivit e ka detyruar të paditurën që paditësit t’ia paguaj ndryshimin e pagës, ndryshimin e burnusit në mes të gradës 6 dhe 7 për çdo muaj duke filluar nga data 01.02.2012 e deri më 01.09.2015, në shumë prej 4,584,63 €, në emër të trustit pensional shumën prej 229,23 € dhe në emër të kamatës për periudhën 2014-2020 shumën prej 2,265,27 €, apo shumën e përgjithshme prej 7,079,13 €, të gjitha këto me kamat vjetore sikurse për mjetet e deponuara bankare pa destinim të caktuar duke filluar nga data 18.04.2014 e deri në pagesën definitive të detyrimit, të gjitha këto në afat

7 ditorë nga dita e pranimit të aktgjykimit nën kërcënimin e përmbartimit të detyrueshëm. Në pikën tre të dispozitivit ka vendosur që secila pale i bartë shpenzimet e veta procedurale.

Kundër këtij aktgjykimi, në afat ligjor e paditura ka paraqitur ankesë, duke e atakuar aktgjykimin për shkak të shkeljeve qenësore të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe aplikim të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që Gjykata e Apelit në Prishtinë, ta aprovojë si të bazuar ankesën e të paditurës ashtu që aktgjykimin e atakuar ta ndryshoj ose ta prish dhe lënda të kthehet në rishqyrtim dhe vendosje.

Gjykata e Apelit në seancën e kolegjit, në kuptim të nenit 194 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, e ekzaminojë aktgjykimin e shkallës së parë brenda kufijve dhe shkaqeve të treguara në ankesë si dhe duke u kujdesur sipas detyrës zyrtare për zbatimin e së drejtës materiale si dhe për shkeljen e dispozitave të procedurës kontestimore dhe gjeti se:

-Ankesa është e pathemeltë

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësi ka paraqitur padi në gjykatën e shkallës së parë, kundër të paditurës, duke kërkuar kompensimin e diferencës së pagës, sipas precizimit të bërë në seancën e shqyrtimit kryesor të çështjes me datë 17.12.2020, në shumat e kompensimit siç i ka përcaktuar eksperti financiar, me kamatë ligjore, ndërsa shpenzimet e procedurës nuk i kërkoi. Gjykata e shkallës së parë në rishqyrtim të çështjes, pas mbajtjes së seancës së shqyrtimit kryesor dhe administrimit të provave, ka marrë aktgjykimin e atakuar C.nr.1098/19 datë 02.02.2021, me të cilin e ka aprovuar kërkesëpadinë e paditësit, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar.

Gjykata e Apelit e aprovon vlerësimin juridik të gjykatës së shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm sa i përket vendosjes si në dispozitiv të aktgjykimit, për arsye se aktgjykimi i atakuar nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike si dhe nuk ka shkelje nga neni 182 par.2, pika b), g), j), k) dhe m), të Ligjit nr.3/L-006 për procedurën kontestimore, për të cilat gjykata kujdeset sipas detyrës zyrtare.

Pretendimi ankimor i të paditurës se aktgjykimi i atakuar është marrë me shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika (n), e LPK-së, nga se, sipas të paditurës dispozitivi i aktgjykimit është i pa kuptimtë dhe në kundërshtim me arsyet e dhëna, përkatësisht nuk përmban arsyeje të mjaftueshme për faktet relevante, e gjithashtu për faktet relevante ekzistojnë kundërthënie në mes të asaj se çka thuhet në arsyet e aktgjykimit mbi përmbajtjen e shkresave dhe procesverbaleve lidhur me deklaratat e dhëna gjatë procedurës, për Gjykatën e Apelit është pretendim i pathemeltë.

Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i Aktgjykimit të atakuar është mjaft i kjartë, e në përputhje të plotë me arsyet e Aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet me peshë vendimtare për themelësinë e kërkesëpadiisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar

faktet përveç atyre jo kontestuese e gjithashtu edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar, në përputhje të plotë me përmbajtjen e kërkuar me dispozitat e nenit 160 të LPK-së.

Gjykata e shkallës së parë ka dhënë arsye të mjaftueshme për faktet vendimtare të cilat duke i kualifikuar në pajtim me normat materialo juridike, ka nxjerrë përfundimin e drejtë për vendosje meritorë. E drejta materiale është aplikuar në mënyrë të drejtë dhe në raport me gjendjen faktike të vërtetuar në këtë çështje juridike kontestuese nga ku ka rrjedhur se kërkesëpadia e paditësit është e bazuar.

Sipas kontratës së punës, paga është përcaktuar sipas gradës 7 dhe ulja nën këtë gradë është në kundërshtim me dispozitat e kontratës dhe të ligjit. Kërkesa e Ministrisë së Zhvillimit Ekonomik drejtuar kryetarit të Bordit të drejtorëve të të paditurit, sipas të cilës rekomandohet që niveli i përgjithshëm i shpenzimeve për personelin në raport me të hyrat e përgjithshme të të paditurit për vitin 2012, duhet të jetë jo më shumë se 20%, nuk mund të jetë bazë për uljen e pagës së paditësit pasi që në rekomandimin e Ministrisë nuk janë precizuar se cilat shpenzime operative, e as që theksohet ulja e pagave, prandaj e paditura është dashur ta paraqiste një plan të detajuar operativ lidhur me uljen e shpenzimeve duke i precizuar ato, por një provë e tillë nga ana e të paditurës nuk është paraqitur, për çfarë arsye pretendimet ankimore janë të pabazuara.

Gjykata e Apelit vlerëson se nuk ka prova se e paditura ka bërë ndërhyrje në aktet normative të tij lidhur me zvogëlimin e gradave, prandaj nuk mund të bëhet kjo me një vendim të drejtorit menaxhues. Duke u nisur nga kjo gjendje e çështjes rezulton se gjykata e shkallës së parë drejtë ka aplikuar të drejtën materiale duke ju referuar në arsyetim të aktgjykimit dispozitës së nenit 55 paragrafi 1, të Ligjit të Punës, e cila përcakton së: *“I punësuari ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me kontratën e punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, aktin e Brendshëm të Punëdhënësit”*. Në këtë rast punëdhënësi dhe punëmarrësi me kontratë me vullnetin e tyre të plotë dhe të lirë kanë përcaktuar përveç tjerave edhe lartësinë e pagës e cila duhet të përmbushet nga punëdhënësi.

Përkitazi me lartësinë e aprovuar të kërkesëpadiisë në mes të gradës 7 dhe 6 Gjykata e shkallës së parë në cilësinë e provës materiale ka nxjerrë ekspertizën financiare të datës 23.11.2020, të punuar nga eksperti: M.F., me të cilën e ka vërtetuar lartësinë e diferencës së të ardhurave që do ta realizonte paditësi në mes të gradës 7 dhe 6 sikurse të mos i ishte zbritur me vendim të kundërligjshëm. Në këtë mënyrë gjykata e shkallës së parë e ka vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe të plotë gjendjen faktike sa i përket lartësisë së të ardhurave personale të paditësit në mes gradës 7 dhe 6 dhe atë për ndryshimin e pagës, kontributit dhe të trustit.

Lidhur me kompensimin e shumës për paditësin të vendosur nga Gjykata e shkallës së parë, edhe në praktiken gjyqësore të GJEDNJ-së, e cila në rastin Klass kundër Gjermanisë në Aktgjykimin e 6 shtatorit 1978 ndër të tjera thuhet se *“...kur një person konsideron se është paragjykuar përmes një akti për të cilin pretendon se është në kundërshtim me Konventën, ai duhet të këtë në dispozicion një mjet juridik para autoriteteve shtetërore, që do i mundësojë zgjidhjen e kërkesës së tij dhe, nëse duhet, ofrimin e kompensimit”*, ndërsa në nenin 13 të Konventës Evropiane për

të drejtat e njeriut ndër të tjera thuhet se “...Çdokush, të cilit i janë shkelur të drejtat dhe liritë e përcaktuara në këtë Konventë, ka të drejtën e një zgjidhjeje efektive para një organi kombëtar...”. Ndërsa me nenin 49 par.1 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në mënyrë decidive thuhet se “E drejta e punës garantohej”.

Vendimi mbi kamatën e përcaktuar është në përputhje me dispozitën e nenit 277 të LMD-së (i vjetri), ndërsa vendimi mbi shpenzimet e procedurës është në përputhje me dispozitën nga neni 450 të LPK-së.

Nga arsyet e cekura Gjykata e Apelit, gjeti së gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme ka vendosur në këtë çështje juridike, prandaj në mbështetje të dispozitave nga neni/ve 194, 195 paragrafi 1 pika (d), nenin 200 të Ligjit nr.3/L-006 për procedurën kontestimore, nenin/et 49 par.1, dhe 53 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË

Ac.nr.3347/2021, me datë 13.05.2024

Kryetarja e kolegjit
Naime Ahmeti, d.v